

vendigt, at den Regel, som er givet i § 12, at der kun skal erlægges enkelt Porto af saadanne Breve, ogsaa bliver gjort anvendelig paa de kommunale Myndigheder, og jeg har derfor stillet Forslaget under Nr. 7 a, som sigter dertil. Forslaget under Nr. 13 b. til § 13 er ikke ganske nødvendigt; det kunde gjerne have været udeladt, thi der kunde endda være fremkommet en ganske rigtig Tilstand. Det vil nemlig sees, at efter Regeringsforslaget, som det foresligger, kunne Communerne afgive afsejlede Erklæringer til Statsmyndigheder uden at betale Porto af dem, men jeg har antaget, at det vilde være rigtigst at stille Staten og Communerne ganske eens i den Henseende, navnlig Communerne indbyrdes, idet jeg mener, at der ellers let kunde opstaa mindre hensigtsmæssige Fordringer paa Godtgørelse for Porto eller Klage over Undladelse af at frankere Breve imellem Communerne eller andre Steder. Jeg tror, at det vilde være meget klogere, naar man heller ikke, selv hvor det var afsejlede Erklæringer, kunde skrive til hinanden, uden at frigjøre Brevet, thi om dette end i enkelte Tilfælde vilde volde Communerne nogen Udgift, vilde det vistnok paa den anden Side igjen være til deres Fordeel, naar de faae Breve andetstedsfra, hvilke to Ting da vilde gaae op imod hinanden, og jeg antager, at det vilde være meget simplere og klarere. Iøvrigt skal jeg indrømme, at Forslaget under Nr. 13 b ikke er nødvendigt for Gjennemførelsen af den Tanke, som jeg iøvrigt har havt. At Staten nogensinde skulde komme til at give afsejlede Erklæringer til kommunale Autoriteter vil vel ikke være Tilfældet, men Staten bør efter min Mening altid frigjøre sine Breve. Hermed skal jeg saaledes anbefale disse Endringsforslag.

Chr. Jensen: Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) og jeg have tilladt os at stille et Endringsforslag, der, som det ærede Thing vil see, gaaer ud paa at skaffe Beboerne Letlighed til at faae

sendt Breve med Expres mod Erlægelse af 12 Sk. for hver $\frac{1}{4}$ Mil, hvormed Veislængden overstiger 1 Mil fra Postgaarden. Vi have troet, at dette var en Bestemmelse, som burde indføres i Loven, da vi ere fuldt overbeviste om, at det ikke er et Forslag, som vil forvolde Postvæsenet enten Tab eller syn- derlig mere Uleilighed, end man kan for- dre af et Postcontoir. Jeg beklager, at min ærede Medforslagsstiller (Sagd) ikke er tilstede, thi han har ikke saa lidt Praxis i den Retning, idet han i et Par Aar har været ved Telegraphvæsenet paa Syen, og i al den Tid fik alle sine Expresser udførte for 2 Mk. pr. Mil, og det endog paa lange Distancer paa 7—8 Mil, da der dengang var meget faa Telegraphstationer der. Efter det Kendskab, jeg har, er det, vi have fore- slaaget, en meget tilstrækkelig Betaling, saa at det let ikke vil forvolde Postvæsenet noget Tab. Vi have gjort det lidt billigere, end Udvalget er kommet til i denne Afstand af 1 Mil, da vi ikke have kunnet slutte os til det- tes Forslag. Vi have betragtet Sagen saa- ledes, at man burde give den Mand, som ud- fører Expressen, 1 Mk. alene for at lægge sit Arbejde tilside og lave sig til at gaae, og derefter have vi betinget ham 12 Sk. for hver Fjerdingvej, hvormed Veislængden overstiger 1 Mil. Jeg har vel seet, at saavel Udvalget som den ærede Minister ikke have havt samme Opfattelse af Sagen, men Summen bliver dog den samme for den første Mil, nemlig 4 Mk., og fremdeles 3 Mk. for hver af de følgende Mil. Jeg har den Overbevisning, at det, vi have foreslaaget, vil være meget tilstrækkelig; i modsat Fald vilde man komme i en besyn- derlig Harmoni med de høie Raad, som vi høre fra Kjøbstæderne om Arbejdsløshed, og som jeg er tilbøielig til at troe ikke ere ube- rettigede; naar man kan faae 3 Mk. pr. Mil, er jeg overbevist om, at der ikke skal savnes Mænd til saadanne Expresser. Jeg har den Tro, at den høitærede Minister ikke vil sætte sig derimod, da jeg er vis paa, at det hver-